

Kälviän Evankeliumijuhla 2010
Seppo Suokunnas
3.7. klo 16.30

Meillä on syntien anteeksiantamus Kristuksen veressä

”Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme ja Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan veri puhdistaa meidät kaikista synneistämme” 1.Joh.1:7

Luetussa kohdassa on kolme avainsanaa ja asiaa: valo, yhteys, veri.

VALO tarkoittaa Jumalaa itseään. Jumala yksin on valo. Valoon tullessaan ihminen näkee likansa, väärän tiensä, syntinsä.

Sana ”valo” ei tässä ole eettinen asia, vaikka me helposti tulkitsemme asian niin. Ajattelemme, että se ihminen on valossa, joka on onnistunut elämässään kaikessa erinomaisesti. Hän on hyveellinen ja kärsivällinen, työssään ja opinnoissaan onnistunut, hänestä ihmiset pitävät jne..

Mutta valo tarkoittaa Jumalan maailmaa ja Jumalan todellisuutta. Siihen verrataan, millainen ihminen on. Ensimmäisen Johanneksen kirjeen taustalla on valheopettajia, jotka ajattelivat olevansa synnittömiä. Mutta Raamatun kirjoittaja ei sitä hyväksy, koska Raamattu osoittaa kaikkia syyllisiksi. Valo ei ole ihmisen omaa erinomaisuutta. Valosta puhutaan kyllä monissa uskonnoissa ja filosofioissa. Jopa nykyään huomaa joskus, että väitetään puhumasta Jumalasta ja Jeesuksesta ja käytetään epämääräisesti ilmausta ”valo”. Mutta meille, jotka tahdomme seurata Raamattua, valo on Jumala. Ja maailman valo on Kristus. Ja Jumalan sana on valo, jonka loisteessa me ihmiset näemme syntimme ja erheemme. Vaeltakaamme ja eläkäämme valossa.

YHTEYS -sana kertoo tässä ihmisten keskinäisistä väleistä. ”Meillä on yhteys toisiimme.” Synti tekee raja-aitoja ja rikkoo, paitsi välit Jumalaan, myös ihmisten väliset suhteet. Vain sellainen ihminen, jonka Jeesuksen veri on puhdistanut, kykenee antamaan anteeksi omalle velalliselleen. Keskenämme yhteys syntyy anteeksiannon kautta.

Tietysti kristillinen usko kertoo yhteydestä ylös, taivaaseen, Jumalaan ja se on ratkaisevaa myös maalliselle yhteydelle, totuudelle ja rakkaudelle ihmissuhteissa. Meillä on yhteys keskenämme. Yhteyttä saamme kokea myös näillä evankeliumijuhlilla.

Elämässä yhteyden rakentaminen ei ole aina helppoa. Eikä totuuden, joka vetää rajaa, ja yhteyden liittäminen on aina helppoa. Monet seikat vaikuttavat tässä.

Yhteyttä on koeteltu ja koetellaan myös kirkossa ja herätysliikkeissä. On erilaista taitamattomuutta ja on väärää oppia ja on lihallista mieltä. Meillä taitaa itse kullakin olla varmat mielipiteet siitä, minkä tulisi olla yhteyden edellytys ja mitä siltä vaaditaan, keihin pidetään yhteyttä ja keihin ei. Vaikeaa on se, että emme aina edes tajua omia asenteitamme tässä lahkoutumisessa ja lokeroitumisessa, karttamisena ja eristäytymisenä. Toisella kertaa on kyse siitä, että ei jakseta pitää yhteyttä.

Mutta ystävät! Tässä Raamattu sanoo: ”meillä ON yhteys keskenämme”. Meillä on, vaikka meiltä itseltämme yhteyden rakentaminen ja harjoittaminen ei hyvin onnistu. Tarvitsemme siihen apua ylhäältä. Meillä on! Jeesus tuli rakentamaan yhteyttä. Hän

purki erottavan väliseinän, vihollisuuden (Ef.2:16) ja Hän rukoili, että hänen seuraajansa ja oppilaansa yhtä olisivat (Joh.17:11) .

VERI on tässä kolmas avainsana. Jeesuksen, Jumalan Pojan veri. Golgatalla vuotanut pyhä sovintoveri.

Opiskeluaikanani, ylioppilaana kauan sitten minun oli osallistuttava yliopistossa ns raamatuntuntemustenttiin. Se tapahtui sillä tavalla, että esille otettiin kreikankielinen Uusi testamentti ja siitä oli opiskelijan käännettävä suomeksi se etukäteen tuntematon kohta, jonka professori osoitti. Toiseksi oli kerrottava, mistä päin Uutta testamenttia tuo teksti oli, eli siinä mitattiin, tunsiko opiskelija Raamattua.

Olin istunut koko talvikauden kreikan opetusryhmässä ja lukenut Uutta testamenttia mielestäni ahkerasti. Mutta en ollut enkä ole mikään kielilahjakkuus. Kun tentti aloitettiin, eteeni laitettiin joku kreikankielinen teksti, ja se tuntuu aluksi, kuten on totuttu vieraasta asiasta sanomaan, heprealta, nyt siis lukitulta kreikalta. Mietin, mitähän se professori minulta kysyy, minkä paikan tai paikkoja hän panee suomennettavaksi! Jännitti kovin. Ajattelin, että tässä tentissä voin reputtaa montakin kertaa.

Professori antoi minulle kreikankielisen tekstin ja pyysi kääntämään. Ilokseni huomasin joitakin tuttuja sanoja. Tuossa on ”Jumalan Pojan veri”. Siitä teksti alkoi aueta. Tässähän se tuttu raamatunjake ” Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan veri puhdistaa kaikesta synnistä.” Sanat ”Jumalan Pojan veri” autoivat minua ymmärtämään, missä päin Raamattua ollaan ja miten se lause kokonaan kuuluu.

Tämä oli opiskelutilanne. Mutta sanoma Jumalan Pojan sovintoverestä kuuluu kristityn koko elämään. Mutta nyt opiskelija muistoista koko elämään, meidän kaikkien elämään! Sinne, missä synti erottaa ja turmelee ja vie syövereihin ja aiheuttaa pimeyden ja kaaoksen. Juuri Jeesuksen sovintovereen turvaten usko pääsee eteenpäin ja näkee toivoa.

Kristityn koko elämässä on merkitystä sillä, että Kristuksen veri avaa tietä eteenpäin ja siunaa meitä. Jumalan Pojan veri tuo meille syntisille uuden alun ja mahdollisuuden, jäsentää meidän kaaoksemme ja asettaa meidät valoon ja yhteyteen ja siunaukseen. Oletko sinä muistanut usein sitä evankeliumin lahjaa, että Jeesuksen veri puhdistaa?

Synti tahraa. Mutta miten veri voi ”puhdistaa”? Siten, että se poistaa syyllisyyden. Kyse on anteeksiannosta Jeesuksen tähden. Veri puhdistaa, koska takana on t e k o Golgatalla, Kristuksen teko, rakkauden työ, uhrikuolema ja sovitustyö meidän edestämme.

Jumalan Karitsa on päästänyt meidät synneistämme verellään, sanoo Ilm.1:5. Apostoli Paavali kirjoittaa: ”Kun hän on vuodattamalla verensä tehnyt meidät vanhurskaiksi” (Rm.5:9) ja ”saavat armosta lahjaksi vanhurskauden, koska Kristus on lunastanut heidät vapaiksi. ..hänen verensä tuo sovituksen uskossa vastaanotettavaksi” (Rm.3:24-25). Ja vielä Pietarin kirjeessä: ”Tiedättehän, ettei teitä ole lunastettu millään katoavaisella tavaralla, hopealla tai kullalla, vaan Kristuksen, tuon tahrattoman karitsan kalliilla verellä” (1.Piet.1:18-19).

”Meillä on täysi oikeus astua sisälle kaikkein pyhimpään, koska Jeesus on uhrannut verensä”, Hepr 10:19.

Lainaan lopuksi uskonpuhdistajaa. Martti Luther: Kun kyse on Jumalan armosta, silloin ei ole syytä nöyryyteen, vaan ylpeyteen. Oman itsesi ja olemuksesi tulee tehdä sinut

nöyräksi, sillä sinä et ole muuta kuin matosäkki. Kristuksen hyvydestä et sen sijaan voi ylpeillä tarpeeksi, ja sinun tulee sanoa: Vaikka olisin kymmenen kertaa saastaisempi, minulla olisi silti veri, joka tekee minusta puhtaan ja pyhän. Kristus joutui maksamaan minusta yhtä kalliin hinnan kuin Pietarista. Kaikki pyhät ovat olleet yhtä alhaalla kuin me; siten me olemme nyt yhtä korkealla kuin he, niin ettei kenelläkään heistä ole enempää kuin minulla.” (Martti Luther, Tienviittoa. Suomennos 2009)